6. Õnn ja õnnetus!

Ole liiale löüja lengä
Tengägo oslime kolesse
Hoiesjega kei mio vdra
Oskrage mia wäli naisse
Naisjege maea piolasi
Juli lappe lappi naisse
Lätsi naise te malemaie
Seni läilo lalsi läleste
Lätsi lacka kis kumaie
Seni läilo lare pölemo
Lätsi lared kis kulemo
Seni Juli karu karja mana
Mure ka muska kist lakirja
Aaä mure ärjä mölempi
Källe jälo kalsi löpperida
Nee wäline külän käüa
Külän neid ärä nüsselbje
Püma maka pillulasse
Jäi mia wei uarab
Mülla oblika kvolele
Jaari kannu kallab
Wöli püünolo pülspeide
Jaga aia anger püske
Nia kulli kuldo wäilsi
Löppe ähbe löppestegs
Pülspeide püünelenene
Angerpüske aideno

Rahva jun[ul] kõõsõ[ul] Elwes

(34).

Saadud 18 29/VII 91.

1. Hundi loomine.

Eesli rahwa ennemuistne jutt.

Ku Wanataat ja maailma alli ärä loonu, ja kõik mis Junden Taewis olewad ka selle pääle tennud olgu ta inimene, loom linnu puu, ehk ka weel mõnimuu. Ei olo temä kunli mitte loonu. Aga wana punudanoruge essä wana Koll pidänu esiendest selle üle õigehaldsgarwi. Ka lemal mitte wõimalikkei olo üste sekast loonu kellä Ketsi Wanataadi tettloonu ära sääs; ja daarsli saanu temä pa plaanige walmis ja ka Jumal tõõge pääle. Kige peäll loonu üti aia taraga, sääden selle ehsli oma Kattuse pääle paigale, ja selles saanu selgawaks, müüd temä jälle üttepandaga sääden selle taraga alsa, ja selleal saanu pää, aga tõeud punduma weel — aga lüenden ka oma lähukesest just parasäri üttepolbitas pera pellel saanu tükk ka weel pääl olla. panden selle kandnaaga alsa ja waata imeltäna alagi Kõhen — nenda el paremida olemaie ken tahtatki. Aga temba punduma müüdi ei weel ja selles ei olo ka temä midägi paremine täüden pasmad Kuhesina reha mio ta ka selles sääden gi müüd alla ei kõõ kah jälle walmis. Selle järgi ka Jumal ta müüd loonu ja selgeesel Raalt Käändmeg; loonu Kolbitse ja laja selleal saanu pikalaud müüd teonu Kaitse wana aere punud ja neid panden jälgees. Nahega siis loonu emelt ilma Külle kuiketsi oles passin, selles arwanu temä wana sitta rasta se delikaia Küelolaeses, ning pandengi neid Kaide Jüttü Küllolukes. Ka müüd Jüni Kipsu messe Ka mõnest Brimkaust räimkaust Kaka sääden panden Jumal tem tol süämo Kahninden aga Kusiõõd ei nenda Kalastamäta oles ei Kellegi loonu pääle armu ei kenda. Müüd saanu ta ka paraseni üttemeinapera ja selle panden ta oma laomale seisalikes, ja keeles panematte wana saapadalla. Ja müüd ka Jumal oma ehkusel wanakel